

Az „Elloptad a gyűrűmet” videó összefoglalása

Szituáció:

Gerti asszony (86) és Hannelore asszony, az őt ápoló gondozó. Ebben a részben Gerti asszony gyakran zavart, sok dolgot elfelejt. Ma látogató érkezik, és fel szeretné venni a drága gyűrűjét, amit már régóta nem viselt. Elfelejtette, hogy a gyűrűt 30 évvel ezelőtt a lányának ajándékozta. De tudni véli, hogy a gyűrűnek HOL kellene lennie a szekrényben. De már az a szekrény sincs meg, hanem lett helyette egy másik.

A videoklip tartalma:

Gerti asszony odamegy a szekrényhez, ahol szerinte a gyűrűje van. **Meg van győződve róla, hogy annak egy bizonyos fiókban kell lennie.** De nincs ott! **Csak ő és Hannelore asszony van ott.** Ezért meg van győződve róla, hogy Hannelore asszony ellopta. „Elloptad tőlem! Add vissza a gyűrűmet!” - mondja. **Hannelore asszony azt mondja neki, hogy nyugodjon meg. Már olyan régóta van mellette, és most mégis őt vádolja...** De Gerti asszony ragaszkodik a véleményéhez. **Hannelore asszony azt mondja, hogy Gerti asszony megnézhetné a szobájában...**

Elemzés:

Bár Gerti asszonynak **vannak még emlékei, hogy korábban HOL tárolta a gyűrűjét,** de azt már elfelejtette, hogy a lányának ajándékozta. Mivel az ítéleteink azon alapulnak, amit tudunk (az ajándékozásról már nincs tudomása), ezért arra gyanakszik, hogy valaki ellopta tőle a gyűrűt. És ez **minden bizonnyal Hannelore asszony volt.** Követeli, hogy adja vissza a gyűrűt. Bár Hannelore asszony először **nyugodt** marad, de így is látszik rajta, mennyire **le van sújtva.** Egy ilyen vád a **személye ellen szóló támadásnak vehető.** Még az a **megjegyzés sem használ semmit,** hogy már milyen **régóta dolgozik ott.** Még azt is felajánlja, hogy Gerti asszony **megnézhetné a szobájában...** Ez általában egyáltalán nem segít! Ha Hannelore asszony **többet tudna** erről a témáról, **megértené, hogy a támadás nem ELLENE** szól.

Reflexió:

Először is a gondozónak már az **elején el kellene gondolkozni azon, hogy hogyan védekezhet** egy ilyen támadással szemben: Az a legjobb, ha **írásos bizonyíték van rá, hogy minden értéktárgy el van zárva** vagy egyáltalán nincs ilyen. Akár a gyerekek vagy más rokonok is **átvehetik az értéktárgyakat.**

Mindenesetre **készítsen egy listát** arról, hogy milyen értéktárgyak vannak a lakásban (a lista természetesen legyen **pontos**). Ennek ellenére megtörténhet, hogy a zavart emberek újra **elrejtik** ezeket a tárgyakat. Ha a hozzátartozók ezután nem találják meg az érintett tárgyakat, néha lopás gyanúja merül fel. **Olykor** azt is állítják, hogy olyan tárgyakat **loptak el**, amelyek NEM számítanak értéktárgynak (**blúzok, pulóverek, háztartási eszközök vagy berendezési tárgyak stb.**). Sokan **felhergelik magukat**, ha azt tanácsolják nekik, hogy **nyugodjanak meg**. Az ilyen vádak a kórkép részét képezik. Ezért inkább maradjon higgadt, a **vádak nem a sértegetésről** szólnak, hanem inkább **az elszenvedett veszteségeket jelzépezik**: Fizikai és mentális kompetenciák, egészség, társadalmi helyzet (pl. a családban), szakmai jelentőség „**veszett el**”. Ezt gyakran **kivetítik** a kívülágra - biztosan **tolvajok** voltak... Ez gyakran a külföldiekkel szembeni bizalmatlansággal (előítélettel) is párosul. Jó lenne, ha az ilyesmit NEM személyeskedésnek vennénk, hanem inkább a betegség tünetének. Az alapvető kérdések hasznosak: **KI?, HOGYAN?, MIT? MIKOR? HOL?** -

De **SEMMIKÉPP: MIÉRT? HOGYHOGY? MINEK?** (Ezek a kérdések gyakran késztetik az embert mentegetőzésre, gyakran kellemetlenek, és általában nem lehet rájuk válaszolni.)

Pl. „Hogy nézett ki a gyűrű?”, „Ajándékba kapta?”, ha igen, „Milyen alkalomra?”, „Gyakran viselte?” stb.

Ezáltal Gerti asszony beszélhetne a gyűrűről. Ennek segítségével megtudhatjuk, hogy milyen érzései vannak Gerti asszonynak az adott gyűrűvel kapcsolatban. Ebből gyakran lehet következtetni az igényekre is.

Lehet, hogy Gerti asszony az elhunyt férjétől kapta a gyűrűt? Talán inkább a férje elvesztéséről van szó? Talán az is eszébe jutna, hogy a lányának ajándékozta? Nagyon **gyakran a lopással gyanúsító személyt egy nyugodt, jó beszélgetéssel le lehet csillapítani**. Néha valóban hívják a **rendőrséget**, de ilyenkor is a **nyugalom** a legjobb megoldás.

Ha azt mondjuk: „**Jöjjön, keressük meg együtt!**” Ez elvezethet ahhoz, hogy az eltűnt tárgyat újra **megtaláljuk**, és egyúttal **közvetetten** azt is sugallhatja, hogy a vád **alaptalan** volt, és elmondható, hogy az **illető maga rakta el** a tárgyat... Esetleg segíthet egy ilyen jellegű kérdés:

„**Hová rejtene el** valamit úgy, hogy azt ne találja meg egy tolvaj?” - **vagy** valami hasonló.

Ideális esetben az illető SAJÁT MAGA találja meg a keresett tárgyat (már ha ez lehetséges!).

Továbbá, ha például megtaláljuk az eltűnt pénztárcát, akkor úgy tehetünk, mintha az illető maga találta volna meg azt...

Tanulságok:

A munka megkezdése **ELŐTT** tisztázza, hogy vannak-e **értéktárgyak**, és ha igen, melyek ezek. A hozzátartozók gyakran **NEM** akarják észrevenni a demenciát az érintett személynél. Ezért rendszeresen **dokumentálja az eseteket!**

A **vádaskodás** a betegség **tünete**, ezért maradjon nyugodt, és **NE vegye személyes támadásnak**. Esetleg használjon **gumigyűrűt**, gondoljon a nyugalomra és a higgadtságra, és támadás esetén húzza meg a gumigyűrűt, és **emlékezzen arra**, hogy **CSAK** a nyugalom segít...

Alapvető kérdéseket (HOGYAN? MIT? MIKOR? HOL? KI?) tegyen fel (**NEM** pedig: Miért?, Hogyhogy?, Minek?).

Kutasson az interneten:

pl. „lopás vádja demencia esetén” stb.